

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku proti rozsudku Tribunálu ze dne 25. listopadu 2014 předkládá navrhovatelka dva důvody a v rámci každého z nich uplatňuje několik argumentů:

- V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál v bodech 93 až 149 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v plném rozsahu zamítl návrh na náhradu majetkové újmy navzdory tomu, že Tribunál uznal a připustil, že navrhovatelka skutečně utrpěla majetkovou újmu v důsledku závažného protiprávního jednání Unie. Tento důvod kasačního opravného prostředku se zakládá na následujících argumentech:
  - rozsudkem nebyla přiznána žádná náhrada za újmu způsobenou Unií a jejími úředníky, což je v rozporu s čl. 340 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie, když obě tato ustanovení vyhlásují zásadu „plné náhrady“,
  - vzhledem k tomu, že uvedeným rozsudkem nebyla přiznána žádná náhrada majetkové újmy, jejíž existence byla přitom uznána, došlo tímto rozsudkem k porušení zásady proporcionality a spravedlivého posouzení a k odepření spravedlnosti,
  - rozsudek je navíc protiprávní, protože v němž došlo ke zjevnému zkreslení skutkového stavu a důkazů a protože zamítnutí všech návrhů na náhradu újmy je založeno na závadných, nelogických a rozporných úvahách.
- V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál v bodech 92 a 149 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že přiznání částky 50 000 eur představuje přiměřenou náhradu újmy. Tribunál tak porušil svou povinnost uvést odůvodnění, zásadu proporcionality a zásadu náhrady veškeré skutečné újmy a nákladů, což vedlo ke svévolnému a protiprávnímu výsledku.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 6. února 2015 –
Sélin Affum (provdaná Amissah) v. Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de
Douai**

(Věc C-47/15)

(2015/C 118/24)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sélin Affum (provdaná Amissah)

Žalovaní: Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Předběžné otázky

- 1) Musí se čl. 3 odst. 2 směrnice 2008/115/ES⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že státní příslušník třetí země pobývá neoprávněně na území členského státu a na základě čl. 2 odst. 1 směrnice se proto na něj vztahuje působnost této směrnice, pokud tento cizí státní příslušník daným územím pouze projíždí jakožto cestující v autobusu jedoucím přes území tohoto členského státu z jiného členského státu, který je součástí schengenského prostoru, do dalšího členského státu?

- 2) Musí se čl. 6 odst. 3 této směrnice vykládat v tom smyslu, že tato směrnice nebrání vnitrostátní právní úpravě, která za neoprávněný vstup státního příslušníka třetí země ukládá trest odnětí svobody, pokud je tento cizí státní příslušník způsobilý k převzetí jiným členským státem na základě dohody nebo ujednání uzavřených s posledně jmenovaným členským státem před vstupem této směrnice v platnost?
- 3) Podle toho, jakým způsobem bude zodpovězena předchozí otázka, musí se tato směrnice vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za neoprávněný vstup státního příslušníka třetí země ukládá trest odnětí svobody, a to za stejných podmínek, jaké uvedl Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 6. prosince 2011, Achughabian (C-329/11) ⁽²⁾, v souvislosti s neoprávněným pobytem a které ukládají, aby vůči danému cizinci nebyla předem uplatněna donucovací opatření podle článku 8 směrnice 2008/115/ES a stanovují určitou dobu trvání jeho zajištění?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. února 2015 společností Moreda-Riviere Trefilerías, S.A., proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 25. listopadu 2014 ve spojených věcech T-426/10 a T-575/10 a ve věci T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías v. Komise

(Věc C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (zástupci: F. González Díaz a A. Tresandí Blanco, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie usnesení Tribunálu ze dne 25. listopadu 2014 ve spojených věcech T-426/10 a T-575/10 a ve věci T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías v. Komise, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů tohoto řízení i řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka jediný důvod kasačního opravného prostředku.

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování právního zájmu společnosti Moreda-Riviere Trefilerías, S.A., na podání žaloby, a to jak v řízení o žalobě na neplatnost ve věci T-575/10, podané proti rozhodnutí Komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí C(2010) 4387 (final) v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP (věc COMP/38.344 – Předepjatá ocel), tak při úpravě žalobních důvodů a návrhových žádání předložených ve věci T-426/10 ve vztahu k rozhodnutí Komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí C(2010) 4387 (final) v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP (věc COMP/38.344) – Předepjatá ocel).